

Alēlija Koronela-Kamitana
(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

Šie notikumi norisinājās Filipīnās.

Tuvojoties savai mājai, Mariuss varēja dzirdēt, ka iekšā kāds sarunājas. Viņš ieskatījās pa logu.

Kurš gan tur varētu būt? viņš prātoja. Viņa mamma strādāja citā valstī, tāpēc parasti mājās bija tikai viņi ar Lolu (vecmāmiņu).

Viņš atvēra durvis. Tur bija visi viņa draugi!

„Pārsteigums!” viņi sauca.

„Mēs gribam nosvinēt to, ka tu teikvando sacensībās ieguvi medaļu,” teica Hosē — Mariusa labākais draugs.

„Es tik ļoti ar tevi lepojos,” teica Lola, cieši apskaujot Mariusu. „Tev zvana tava mamma! Esmu pārliecināta, ka viņa grib dzirdēt visu par to, kā tu ieguvi medaļu.”

Kad Mariuss bija beidzis sarunu ar mammu, viņi ar draugiem izpriecājās ballītē. Viņiem gāja

jautri, sarunājoties un baudot Lolas gardo maltīti.

„Vai tu gribētu rīt ar mani doties uz boulingu?” Hosē vaicāja pirms aiziešanas.

„Jā!” Mariuss atbildēja.

Tovakar, pirms došanās gulēt, Mariuss teica lūgšanu. „Debesu Tēvs, paldies Tev par to, ka esi man devis tik lieliskus draugus un ģimeni. Lūdzu, svētī manu mammu, kamēr viņa ir tālu projām! Un, lūdzu, svētī mani, lai mēs ar

Hosē rīt jautri pavadītu laiku boulingā!”

Taču nākamajā dienā Mariuss netika uz boulingu. Uznāca liela lietusgāze, un visiem bija jāpaliek iekšā. Mariuss sēdēja mājās, klausoties, kā pret jumtu sitas lietus šaltis. Viņš vēlējās, kaut varētu satikt Hosē.

Lietus turpinājās trīs dienas. Ūdens pārpludināja ielas. Applūdinātas tika arī dažas mājas Mariusa apkaimē.

Vēlāk Mariuss virtuvē sastapa Lolu. Viņa gatavoja kaut ko gardi smaržojošu.

„Ko tu gatavo?” viņš vaicāja.

„Es gatavoju ēdienu dažām ģimenēm mūsu bīskapijā,” viņa atbildēja. „Viņu mājas ir applūdinātas, tādēļ bīskaps lūdz manu palīdzību.”

Mariuss iedomājās par Hosē.

„Vai mēs varētu pagatavot ēdienu Hosē ģimenei? Varbūt arī viņiem ir nepieciešama palīdzība.”

„Tā ir lieliska doma,” atzina Lola.

Mariuss pagatavoja Hosē ģimenei rīsus un ceptas olas. Pēc tam viņš palīdzēja Lolai iesaiņot ēdienu.

Visbeidzot lietus mitējās. Mariuss ar Lolu brida pa ielām, lai piegādātu ēdienu. Ūdens sniedzās līdz pat Mariusa ceļgaliem!

Kad viņi ieradās, Hosē kopā ar savu ģimeni stāvēja pie savas mājas. Hosē raudāja.

Mariuss apskāva savu draugu. „Man žēl, ka tava māja ir applūdināta,” viņš teica. „Jēzus tevi mīl. Un arī mēs tevi mīlam.”

Mariuss un Hosē abi kopā palīdzēja safīrīt dubļus Hosē mājās. Strādājot Mariuss dziedāja dziesmu „Es esmu Dieva bērns”. Kad pienāca brīdis atpūtai, Mariuss

pasniedza Hosē ēdienu, ko bija viņam pagatavojis.

„Paldies, ka palīdzēji manai ģimenei,” Hosē teica. „Un paldies Tev par ēdienu! Tas ir garšīgs.”

„Ņem par labu!” Mariuss atbildēja.

„Kā tev šķiet, vai tu varētu pastāstīt man kaut ko vairāk par

Jēzu? Un to dziesmu, ko tu dziedāji?” Hosē vaicāja.

„Protams!” Mariuss atbildēja. „Vai tu gribētu svētdien kopā ar mani atnākt uz baznīcu? Es tur mācos par Jēzu. Un mēs varēsim arī kopīgi padziedāt.”

„Labi,” Hosē atbildēja.

Mariusam kļuva silti ap sirdi. Viņš priecājās, ka varēja palīdzēt Hosē un viņa ģimenei. Un viņš bija priecīgs arī par to, ka varēja dalīties evaņģēlijā. ●

MĪLESTĪBAS PLŪDI

